

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CLX. Offerens se lite lure civili condemnatur, ac si possideret rem, quæ
petitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

XXXI.

DIFFERENTIA 31.

Offerens se liti Iure civili condemnatur, ac si possideret rem, quæ peti-
tur. *l. Is qui se 25. ff. de rei vendic. l. Qui se liti. 45. ff. De petit. hæ-*
red. Iure Canonico secus. c. Ecclesia S. Mariæ 3. Ut lite pendens.
te. Bart. 38. Io. Bapt. à S. Blas. 86.

Casus est. Aliquis possidet hæredita-
tem mihi delatam: Titius offert se,
dicens se possessorem esse, cum revera
non sit. De hoc *Ulpianus in l. cit.* Is qui se
obtulit rei defensionem sine causa cum
non possideret, nec dolo fecisset, quò
minus possideret, si actor ignoret, non
est absolvendus; sed iuxta *l. Qui se liti.*
condemnatur, nisi evidentissimis proba-
tionibus possit ostendere, actorem ab i-
nicio litis scire eum non posse: quip-
pe modo non est deceptus. Condem-
natur, dico, in hæreditatis petitione, ac
si possideret.

II. Sed Iure Canonico prædictus ca-
sus non habet locum, quia in negotiis
Ecclesiasticis non censetur possidere, li-
cet quis id asseveret: cessantque prædi-
ctæ leges civiles, ne delictum personæ
vergat in damnum Ecclesiæ, contra *si*

Episcopum 16. Q. 6. & c. Cum venerabilis.
De exception. Quomodo autem ex c. Ec-
clesia Sancta Mariæ. in it. Ut lite pendente.
contrarium deducatur illius, quod ex Ju-
re civili *Bartol. & Io. Bapt. à S. Blas.* allegat
difficile est iudicare. Nam aliud ibi non
docetur, quam eum, qui rem litigiosam
alienavit, ita ut rehaseri nequeat, æquiva-
lentem substituere debeat in locum il-
lius, quam iniuste alienavit. Illud tamen
servire aliquantum potest, quod Pon-
tifex monasterium A. non permittit pos-
sessoris loco haberi, postquam bona Ec-
clesiæ B. malè usurpata alteri locationis
titulo assignavit, sed æquivalentem pos-
sessionem prædictæ Ecclesiæ ad arbi-
trium bonorum virorum attribuit, ita ut
lis omnis inter ipsam, & monasterium
cessaret.

XXXII.

DIFFERENTIA 32.

Secundum leges non valet citatio, nisi assignetur terminus. *l. 2. ff. si*
quis in ius vocatus non ierit. secundum Canones verò valet. *c.*
Cum parati. De appellat. Gabvan. 37.

Citatio defensionis aliqua species
est, iure naturali necessaria ad iudi-
cij constitutionem, ita ut nec à principe o-
mitti debeat. *Cl. Past. d. Caserum, de re iud.*
Bald.